

Posudek diplomové práce Markéty Hladké Prostor a postavy v románu *Zelený dům* (*La Casa Verde*)

Diplomová práce se věnuje světoznámému, hojně studovanému a překládanému peruánskému spisovateli, z jehož díla se zaměřuje na jeden z nejznámějších románů *Zelený dům* (1966, č. 1981). Práce má jasně formulovaný úvod a tradiční kompozici, zahájenou kontextovými kapitolami: životem autora, literárněhistorickým kontextem a teoretickou pasáží o románových technikách. Jejich výhodou je stručnost a konkrétní oprávněnost. Pasáže o biografii Vargase Llosy, které by u takto známého autora mohly být zbytečné, jsou příhodně zaměřeny na jeho životní události využité při genezi románu. Sám autor o genezi *Zeleného domu* napsal pojednání a podobně chápal vztah životní zkušenosti a vzniku románu i obecně, jak to dosvědčil rozsáhlým spisem o díle Garcíi Márqueze. Diplomantka se právě o tento spis opírá a postihuje přístup Vargase Llosy, podle něhož v románovém vyprávění má téměř vše autobiografický nebo dokumentární zdroj. Zároveň ale Vargas Llosa zdůrazňuje umění fikce a je proslulý popisem románových technik. Markéta Hladká uvádí jejich stručný přehled, jehož smysl chápu právě jako literární protiváhu biografických zkušeností; ovšem posléze tyto poznatky do vlastních rozborů daného románu příliš nezapojuje.

Interpretace románu *Zelený dům* se v této práci zaměřuje na dva aspekty, prostor a postavy, a vidí je od počátku přesvědčivě ve vzájemném propojení (včetně dvojího jména postav v obou prostředích).

Soustředěné jsou kapitoly o dvojím románovém prostoru: o pralesa a provinčním městě Piure, v němž má stěžejní postavení „zelený dům“, nevěstinec. Markéta Hladká se vrací k autorově autobiografické zkušenosti. Je cenné, že věnuje pozornost kontextu regionalistických románů z dvacátých let a konkrétně Riverovu *Víru* jako prototypu „románu pralesa“ (s adekvátní oporou v pojednání F. Aínsy) – vskutku Vargas Llosa, se svým smyslem pro typologii románu, zapojil téma pralesa do více svých děl, která právě mají toto regionalistické pozadí. Zajímavé je v této diplomové práci také využití tradiční hispanoamerické polarity civilizace–barbarství: diplomantka ji aplikuje s porozuměním pro převrácení této polarity ve dvojici město–příroda a pro otázku nejen vnější, ale také vnitřní, v psychice postav. Avšak antinomie civilizace a barbarství může být bez hlubšího výkladu občas určitou nálepkou vedoucí k zjednodušení (nevinnost pralesa).

Rozsáhlejší část práce věnovaná postavám je poněkud rozbíhavější, což je ovšem ovlivněno složitou kompozicí tohoto románu z mnoha postav a perspektiv a mnoha příběhů, v nichž se čtenář nese nese orientuje. Při charakteristikách postav se autorka nadále průběžně vrací k tezi Vargase Llosy o jejich reálných předobrazech. Výklad je důkladný, dosti deskriptivní, s bohatstvím dílčích témat (téma moci, machismu, násilí, postavení žen, situace indiánů ad.) a zajímavých jednotlivostí i jemných motivických postřehů.

Odborný styl formulací, místy trochu neobratných či s občasnými jazykovými nedostatky, celkově odpovídá nárokům na diplomovou práci. Plně zvládnutá je práce s dosti bohatou sekundární literaturou.

Doporučuji diplomovou práci Markéty Hladké k obhajobě a navrhuji hodnotit ji jako velmi dobrou.

prof. Anna Housková
oponentka

3. září 2023

